

ایران باز می‌گردد و حاصل ازدواج آنها فریدون است،
ماجرای سفر پنهانی آبین به گوش ضحاک و گوش پیل
دندان می‌رسد و در صدد کشتن وی برمی‌آیند و پسر
فریدون به دست ضحاکیان کشته می‌شوند، اما فریدون
جان سالم بدر می‌برد، فریدون با بختیاری ضحاک را
اسیر می‌کند و قصد دفع ستم پیل دندان را از چین
می‌کند، سپاهی به فرماندهی قارن رهسپار چین و
پیل دندان اسیر می‌شود.

گوش را بیند می‌نهند و در دماوند کوه به همراه
ضحاک چهل سال در بند می‌ماند. تا اینکه با رایزنی
مشاوران فریدون برای دفع فتنه سیاهان نوبی و وجه او
را برمی‌گزینند، گوش تا اندلس پیش می‌رود و فتح نامه
به فریدون می‌فرستد و موفق می‌شود حمله دوباره
سیاهان نوبی و وجه را دفع کند شهری استوار در
برابرشان بنا می‌کند، اما سرانجام راد وفا نمی‌سپرد و
ایرانیان را که به همراه او در لشکرخش بودند درست
می‌کشد. فریدون جهان را به سه بخش تقسیم می‌کند و
لشکری را به فرماندهی قارن برای سرکوبی گوش روانه
می‌کند و لشکر پس از کوششها بسیار بر دشمن غلبه
می‌کنند.

اما تقسیم جهان بین سلم و تور و ایرج موجب
برافروختن آتش حسد می‌شود و ایرج کشته می‌شود و
پیل دندان به همدستی سلم و تور برادرکش به رویارویی
با فریدون برمی‌خیزند، منوچهر نبیره فریدون به
خون خواهی ایرج کمر می‌بندد و شاهد پیروزی پی درپی
درخ می‌نماید، تور از خراسان روی به هزیمت می‌نهند و
چند سالی بعد کشته می‌شود و گوش به همراهی سلم
آهنج چنگ با منوچهر می‌کند و از زخم گزره گاو سر
فریدون آسیب می‌بیند. سلم کشته می‌شود، قارن
پیل دندان را تعقیب می‌کند، اما توفیقی نمی‌یابد و
پیل دندان در خاوران صاحب شوکت می‌گردد.

اکنون در ایران اوضاع به گونه‌ای دیگر است،
کیکاویس پادشاه ایران است و گوش بر آن است که با
همدستی پادشاه ایران سیاهان شورشی نوبی و وجه را

حماسی ملی لحاظ می‌شود.

گوش نامه روایت زندگی پر فراز و فرود گوش پیل
دندان، فرزند گوش برادر ضحاک ماردوش است در آغاز
کتاب، گوش با جعل نامه‌ای از سوی دارنوش نیای
مانوش شاه روم به فریب او را به پرداخت باز مجبور
می‌کند و برادر شاه روم را به رسم گروگان به نزد خود
می‌خواند و داستان با ماجراهای دیگر که در روند کلی
داستان چندان مؤثر نیستند، به پیش می‌رود. سفر
اسکندر، دیدن تنديس گوش پیل دندان، کسب
اطلاعاتی درخصوص وی از راوی مهانش نامی که
خویش را از خاندان چمشید می‌شمارد، از این دست
ماجراهاست.

ماهنگ فرمانروای چین مورد خشم ضحاک قرار
می‌گیرد گوش - برادر، ضحاک - راهی چین می‌شود و
حاصل ازدواج او با دختری از طایفه پیلکوشان،
پیل دندان است که بسیار زشت است. پدر فرزند را در
بیشه‌ای رها و آبین که کودک را پیدا، و به اصرار
همسرش او را در خانه خود نگهداری می‌کند؛ به وی
این جنگ و شکار می‌آموزد تا سن ۲۵ سالگی، گوش به
لشکر آبین حمله می‌کند و پیل دندان دلیریعا می‌کند
در گرماگرم جنگ، گوش فرزند خود را باز می‌شناسد و
پیل دندان را به نزد خویش می‌خواند، از این پس با
لشکر پیل دندان رویارویی لشکر ایران می‌ایستد، آبین
به ماچین می‌رود و طیهور شاه پادشاه ماچین به پذیره
وی می‌رود و او را در جزیره خویش پناه می‌دهد. گوش و
فرزندش پیل دندان با لشکر خود به خمдан پایتخت
چین باز می‌گردند و فرزند خویش را شاه می‌خواند و
قصد جزیره ماچین (به نامهای بسیلا، جزیره، کوه،
در بند) می‌کند.

پسر عازم جنگ می‌شود و پدر می‌میرد و پیل دندان
شکست می‌خورد و به دعوت عمومی خویش ضحاک
عازم بیت المقدس می‌شود. آبین به چین حمله می‌کند
و پیروزمندانه با زر و سیم و غنیمت بسیار به جزیره باز
می‌گردد. آبین با دختر طیهور ازدواج می‌کند و پنهانی به

تاریخ تحولات فکری یک ملت مقدور نیست، مگر
آنکه کلیه آثار مکتوب و غیرمکتوب مورد بررسی و
ارزیابی قرار گیرد، و عناصر اصلی که زنجیره تفکر ملت
را می‌سازند استخراج، طبقه‌بندی و تفسیر شوند. در این
میان متون حmasi نقشی برجسته دارند، زیرا از یک سو
متنا مکتوب در دسترس محقق است و از سوی دیگر
این متون مکتوب، روایتگر دوره نامکتوب حیات بشری
است. متون اساطیری در آن سوی تاریخ مکتوب قرار
دارند و آغاز تاریخ همه ملت‌های تمدن جهان اساطیری
است.

در میان ملت‌های جهان، ایران یکی از ارزشمندترین
بخش‌های تاریخ اساطیری را داراست و خود توانسته
الهام‌بخش بسیاری از ملت‌ها باشد. اما در این میان
حضور حکیم ابوالقاسم فردوسی در عرصه فرهنگ
اساطیری ایران چنان عمیق و گسترده است که دیگر
متون را از میدان دور کرده است و اسطوره‌ای بلا منازع
در این عرصه میدانداری می‌کند.

همین بلا منازع بودن، موجب شده دیگر متون
حmasi که تکمیل کننده این زنجیره تفکر هستند، در
چشم خداوندان معرفت چندان وزنی نداشته باشند. اما
این امر نباید مانع در امر نشر متون از این دست تلقن
شود؛ نشر گوش نامه سروده حکیم ایران‌شان ابی‌الخیر به
تصحیح استاد دکتر جلال متینی استاد سابق دانشگاه
فردوسی مشهد یکی از این کوشش‌های است.

گوش نامه در تقسیم‌بندی متون حmasi به: ملی و
تاریخی و دینی در زمرة متون حmasi ملی است و در
گروه کتابهایی چون شاهنامه و گشتاسب‌نامه و
گرشاسب‌نامه و بهمن‌ماه و فرامرزنامه و بیرون‌نامه و
شهریار نامه و جهانگیر نامه و سوسن نامه... قرار
می‌گیرد و علی القاعده در بررسی محتواهی آن باید
ملاحظاتی را در نظر گرفت که هنگام تحلیل متون

قهرمان سلیمانی

حمسه گوش نامه

به فرد بودن آن موجب شده که متن تصحیح شده در بسیاری موارد حاصل تفسیر استاد متینی باشد نه لزوماً آنچه شاعر سروده است. بعلاوه در متنی که حدود ۱۰/۰۰۰ بیت است، پانصد بیت معنای روشن و محصلی ندارد؛ یعنی رقمی حدود یک بیستم متن و مصحح داشمند کتاب آن چنان که شیوه اهل فضل است بیتها را با علامت سوال مشخص کرده‌اند و در بسیاری موارد وجه محتمل معنای را هم طرح کردد است

اما در بعضی موارد تفسرات مصحح متن جای تأمل دارد همانند آنچه در بیت ۵۴۰۶ آمده است:

بزمگان بدین رای خستو شدند

ز پیکار و [۱] ز رزم یک سو شدند

مصحح در پانوشت مرقوم فرموده‌اند: «در اصل خستو (حرف دوم بی‌نقطه است)». پیداست که در این بیت خستو هم می‌تواند دارای معنا باشد که به ضبط نسخه تزدینکتر است (ص ۳۲۲)

و در بعضی موارد تیز وجه محتمل معنای در بیت نادیده گرفته شده و تنها به معنی واحدی بسته شده است. همانند آنچه که برای معنای واژه «آهستگی» پیشنهاد فرموده‌اند که تنها معنای کنید را ذکر فرموده‌اند، در صورتی که در ایات مورد اشاره متن هم انجا که واژه آهستگی به کار رفته و هم انجا که کلمات هم‌خانواده آن همچون: «آهسته تر»، «آهسته تر مرد» می‌توان معنای «وقار» و «احترام» و «تبجیل» را تیز در نظر داشت.

اما این نکته‌هایی کوچک به هیچ وجه از ارج و اعتبار کار استاد متینی نمی‌کاهد، گرچه برای در دست داشتن متنی پاکیزه و قابل اعتماد از کوش‌نامه باید همچنان منتظر بود تا دست روزگار ما را به نسخه یا نسخه‌های قابل اعتماد از این متن رهنمون شود و با همت مردمی داشمند چون دکتر متینی تصحیح نهایی متن صورت پذیرد.

برای او توفیقی بزرگ است. استاد دکتر متینی به تصحیح متنی دست یازیده‌اند که حتی در تعیین نام کتاب و مؤلف آن مبالغه موجود روشگری چنانی ندارند تا چه رسیده اشکالاتی که در متن نسخه واحد وجود دارد و ذوق کاتب و دانش ادبی شاعر و گذشت زمان همه و همه دست به دست هم داده‌اند و موانع بسیار در درست متن فراهم آورده‌اند تا بدان جا که حتی پژوهشگران و متن شناسان نزد نیز از حل بسیاری از غواض از درمانده‌اند.

مصحح متن نیز پس از استدلالهای مختلف درباره «ایرانشاه» یا «ایرانشان» بودن نام شاعر می‌نویسد: البته همچنان که به استاد ضبط دو نسخه خطی پاریس و دوبیلی مجلمل التواریخ، سرایندۀ بهمن‌نامه و کوش‌نامه را نمی‌توان «ایرانشاه ابن‌الخیر» دانست، برای قبول ضبط «ایرانشان» نیز جز با استناد به ضبط این کلمه در همین دو نسخه و به خصوص تکیه بر ضبط «دشوار»، دلیلی دیگر اقامه نمی‌توانیم کرد. تا ان جا که بنده تفحص کرده است، این نام (ایرانشان) بجز در کتاب مجلمل التواریخ در کتابی دیگر نیامده است و معنی آن روش نیست. (صفحه ۳۰-۲۹)

استاد محقق محترم به افادات شفاهی مرحوم دکتر احمد تقاضی دایر بر استعمال تلفظ «کرمانشاه» - نام فعلی «کرمانشاه» - نیز نمی‌تواند روشانی بر نام مؤلف بیفکند (ص ۲۲) ضبط نام شخصیت اصلی کتاب نیز همچنان محل شک و ابهام است و نظرخواهی منصح از اهل فصل برای حل مشکل توانسته راهگشا باشد. «جلال مثنی، کوش یا گوش؟» مجله ایران نامه، سال ۶، شماره اول (پائیز ۱۳۶۴) ص ۱۴-۱ و کوش‌نامه. (صفحه ۳۱-۳۵)

معمای کوش یا گوش بودن نام قهرمان داستان همچنان حل ناشده باقی مانده است و بعید است تا زمانی که مبالغه قابل اعتمادی از زندگی شاعر و نسخه ارزشمندتری از متن به دست آید، مشکل حل شود.

افتادگیهای نسخه و کم سواد بودن کاتب و منحصر

سرکوب کند و کیکاووس ناملایمات بسیار می‌بیند و رستم در راه رسیدن او به مغرب کوششها را بسیار می‌کند. کیکاووس با هدیه‌های بسیار روی به ایران می‌نهد و کوش به آنلین بازمی‌گردد.

این مرحله باقیان بخشنی عمده از زندگی پرکشاکش پیل زدن است. پس از این در برخورد با پیری روشن ضمیر از فرزندان جمشید راه بیزدان پرستی پیشه می‌گیرد و پایان زندگی وی در کتاب نیامده است.

کوش‌نامه متنی است که چه در نحوه تحریر داستان و چه به لحاظ حضور عناصر داستانهای اساطیری و چه شخصیت‌های داستانی همانندیها بیان شاهنامه دارد ولی این همانندیها به گونه‌ای نیست که بتوان گفت کاملاً در سلطه معنوی فردوسی بزرگ باقی مانده است. فریدون و آبین و منوچهر و ضحاک و سلم و تور و ایرج و فارانگ (فرانک شاهنامه) نشان دهنده پیوند استوار شخصیت‌های داستانی این متن با قهرمانان شاهنامه است.

منظومه کوش‌نامه در ۱۰۱۲۹ بیت در بحر متقابله مثنی مقصور سروده شده و بر مبنای نسخه واحدی که تحریر آن به سال ۸۰۰ ه. ق. صورت گرفته، تصحیح شده است. آنان که در کار تصحیح متن دستی دارند می‌دانند که تصحیح متنی از این دست که ریشه در اعماق تاریخ اساطیری دارد بر مبنای نسخه‌ای واحد که قریب ۳۰۰ سال پیش از فوت شاعر تحریر شده است تا چه اندازه دشوار است.

دشواری تصحیح متنی از این دست را که در تاریخ ادبی گذشته با چنان مورد توجه نبوده‌اند و نسخه چنانی از آن در دست نیست، در همین کتاب بروشی می‌توان دید. شک و تردید و دو دلیل محققی را که وسوسی در درست نویسی دارد به زحمت می‌افکند تا در پن یافتن کوچکترین اطلاعی از زندگی مؤلف یا تحریر درست مطلب به جستجو پردازد و هر آگاهی اندکی

پرمال جامع علوم انسانی

سروده حکیم ایرانشان بن ابی الخیر

به کوشش جلال مثنی

انتشارات علمی، ۱۳۷۷

